

Κεφάλαιο 9

9.1. Χρονολογική ανασκόπηση των ελληνοτουρκικών προστριβών

Οι ελληνοτουρκικές προστριβές αρχίζουν τον 11^ο αιώνα με την προώθηση των Τούρκων στο χώρο της Μικράς Ασίας που ανήκε τότε στο βυζαντινό κράτος.

Το 1453 οι Τούρκοι κυριεύουν την Κωνσταντινούπολη και την υπόλοιπη Ελλάδα και διαλύουν το κράτος του Βυζαντίου. Το 1821 οι Έλληνες επαναστατούν ενωμένοι και ζητούν την απελευθέρωση. Οι μεγάλες δυνάμεις Αγγλία, Γαλλία, Ρωσία επιθυμούν την εξασθένηση της Τουρκίας και βοηθούν να ιδρυθεί ένα μικρό ελεύθερο ελληνικό κράτος. Η κάθε μια απ' τις μεγάλες δυνάμεις επιθυμεί απ' αυτή την εξέλιξη ν' αποκομίσει οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά αφέλη. Η Τουρκία και η Ελλάδα γίνονται πιόνια στα ενδιαφέροντα των μεγάλων δυνάμεων στις οποίες αργότερα προστίθενται και οι Ήνωμένες Πολιτείες. Απ' τους βαλκανικούς πολέμους του 1912 και του πρώτου παγκόσμιο πόλεμο βγαίνουν κερδισμένα τα βαλκανικά κράτη και η Τουρκία περιορίζεται σχεδόν στα σημερινά σύνορα. Οι φιλόδοξοι πολιτικοί που κυβερνούσαν την Ελλάδα την εποχή εκείνη ουειρεύονται να μεγαλώσουν την Ελλάδα στα σύνορα της βυζαντινής αυτοκρατορίας (η Μεγάλη ιδέα) και να ιδρύσουν τη Μεγάλη Ελλάδα. Ο ελληνικός στρατός που είχε ψτάσει σχεδόν ως την Άγκυρα παθαίνει μεγάλη πανωλευθρία απ' το στρατό του Κεμάλ-Ατατούρκ και στο γυρισμό του παρασύρει και ελληνικό πληθυσμό της Μ. Ασίας (Μικρασιατική καταστροφή 1922).

Το 1923 με την συνθήκη της Λαζάνης αποφασίζεται η ανταλλαγή πληθυσμών. 2,5 εκατομμύρια άνθρωποι μετακινούνται. Οι Έλληνες απ' τον Πόντο και τη Μ. Ασία εγκαθίστανται στην Ελλάδα όπου διατηρούν ακόμα και σήμερα στοιχεία απ' τον πολιτισμό τους (γλωσσική διάλεκτος, χοροί, τραγούδια, έθιμα). Οι χριστιανοί της Κωνσταντινούπολης και το πατριαρχείο καθώς και οι μωαμεθανοί της Δυτ. Θράκης δε μετακινήθηκαν. Πολλοί απ' τους χριστιανούς της Κωνσταντινούπολης αναγκάστηκαν αργότερα να καταφύγουν στην Ελλάδα και σ' άλλες χώρες ενώ ο πληθυσμός των μωαμεθανών στη Θράκη αυξήθηκε. Οι σημερινές διαφορές Ελλάδας και Τουρκίας είναι τρεις.

- Η διαμάχη για την Κύπρο (τουρκικός πληθυσμός 18 %) που απ' το 1974 κατέχεται κατά 40 % από τουρκικά στρατεύματα.

- Οι διαφορές για την υφαλοκρηπίδα των ησιών του Αιγαίου όπου, πέρα απ' τα στρατιωτικά συμφέροντα, πιστεύεται ότι υπάρχουν κοιτάσματα πετρελαίου. Η Τουρκία δεν αναγνωρίζει την υφαλοκρηπίδα στα ησιά σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες.
- Ο έλεγχος του εναέριου χώρου πάνω απ' το Αιγαίο.

Στο χώρο της Δυτ. Γερμανίας οι σχέσεις των Ελλήνων και Τούρκων εργατών είναι καλές, ιδιαίτερα στα πλαίσια δράσης των συνδικάτων, στους κοινούς αγώνες για τον εκδημοκρατισμό στην Τουρκία και κατά της εχθρότητας έναντι των αλλοδαπών. Οι δημοκρατικές οργανώσεις Τούρκων και Ελλήνων μεταναστών συνεργάζονται πέρα απ' τους παραπάνω τομείς και σε άλλους τομείς όπως σχολικό, κίνημα ειρήνης, πολιτιστικό, δικαιώματα αλλοδαπών κλπ. Εχθρότητες και επεισόδια δεν παρατηρήθηκαν εδώ και πολλά χρόνια.

9.2. Προστακτική της παθητικής φωνής και σύνθεση λέξεων (I)

Η προστακτική της παθητικής φωνής

Η προστακτική της παθητικής φωνής χρησιμοποιείται σπάνια και υπάρχουν πολλά ρήματα - ιδιαίτερα ρήματα με άστιγμο αόριστο - που δεν έχουν καθόλου παθητική προστακτική.

Όπως στην ενεργητική έτσι και στην παθητική φωνή η προστακτική έχει μόνο δύο πρόσωπα: Το δεύτερο ενικό και το δεύτερο πληθυντικό πρόσωπο.

Η παθητική προστακτική έχει τις ακόλουθες καταλήξεις:

δεύτερο πρόσωπο ενικού	δεύτερο πρόσωπο πληθυντικού
ενεστωτικό θέμα	-ου
αοριστικό θέμα	-εστε -είτε

Στον ενεστώτα έχουν παθητική προστακτική μόνο τα ρήματα της Α' συζύγιας και σχηματίζεται κανονικά με το ενεστωτικό θέμα. Τα ρήματα της Β' συζυγίας δεν έχουν ενεστωτική προστακτική.

παθητική φωνή με ενεστωτικό θέμα

φέρινα
αγαπάμι

φέρνου

φέρνεστε

Την προστακτική με αοριστικό θέμα τη συναντούμε και στις δυο συζυγίες. Στο δεύτερο πρόσωπο του ενικού χρησιμοποιείται το ενεργητικό θέμα αορίστου, στον πληθυντικό το παθητικό θέμα αορίστου.

χτενίζω
προτιμάω
ωφελώ
ζυμάμαι

χτενίσουν
προτιμήσουν
ωφελήσουν
ζυμήσουν

χτενιστείτε
προτιμηθείτε
ωφεληθείτε
ζυμηθείτε

Προσέξτε: Πολλά ρήματα με άστιγμο αόριστο παίρνουν ένα –σ– μεταξύ του θέματος και της κατάληξης για την αοριστική προστακτική του ενικού:

φέρσου	–	φερθείτε
διευκολύνσου	–	διευκολυνθείτε

Μεταφράστε και βάλτε στον πληθυντικό.

αγωνίσου

_____

πλύσου

_____

προετοιμάσουν

_____

διαλύσουν

_____

ενημερώσουν

_____

απομονώσουν

_____

περιορίσουν

_____

αναγνωρίσουν

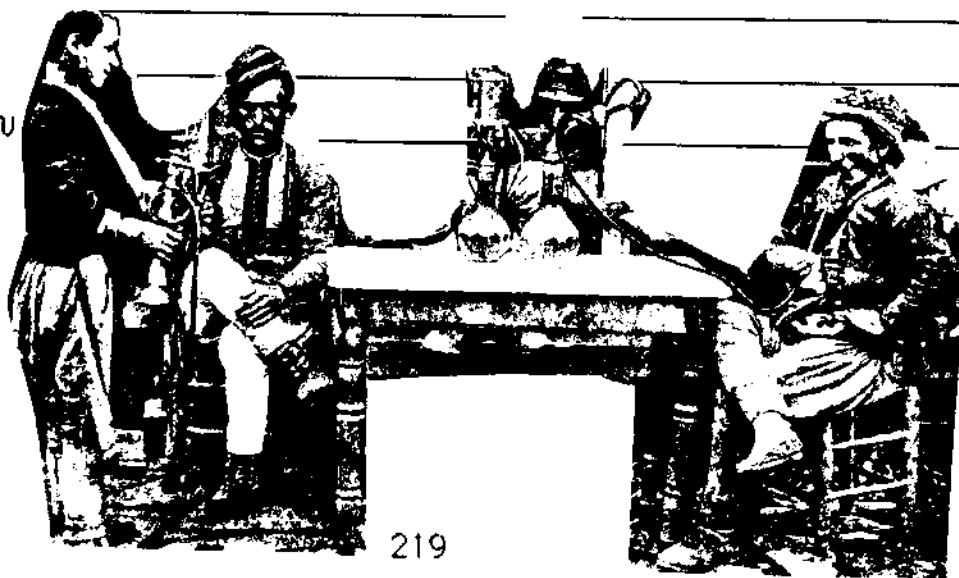
_____

ασκήσουν

_____

διαφοροποιήσουν

_____

Μεταφράστε και βάλτε στον ενικό δριμό.

χρωματιστείτε _____
ταυτιστείτε _____
προσανατολιστείτε _____
εκτιμηθείτε _____
αναμιχτείτε _____

Να βρείτε την πανηγυρική προστακτική.

απασχολούμαι	<u>απασχολήσου</u>	<u>απασχοληθείτε</u>
ανακατεύομαι	_____	_____
αναγκάζομαι	_____	_____
αποκοινώμαι	_____	_____
βασανίζομαι	_____	_____
μορφώνομαι	_____	_____
μεταχειρίζομαι	_____	_____
λούζομαι	_____	_____
κουνιέμαι	_____	_____
καλύπτομαι	_____	_____
εύχομαι	_____	_____
επισκέπτομαι	_____	_____
ξενιτεύομαι	_____	_____
ξεκουράζομαι	_____	_____
ονειρεύομαι	_____	_____

Υπάρχουν και ανώμαλοι τύποι:

στάσου	σταθείτε	από: <u>στέκομαι</u>
έλα	ελάτε	_____
σήκω	σηκωθείτε	_____
κάτσε	καθίστε	_____
--	κριθείτε	_____
--	ειδωθείτε	_____

Τι σημαίνει:

Βοηθηθείτε μεταξύ σας.
 Άκου, σώπα, σκέψου.
 Περιποιήσου τον εαυτό σου.
 Συγκεντρωθείτε, σκεφτείτε και μετά απαντήστε.
 Φανταστείτε κάτι εξωπραγματικό.

Συνθέσεις με μόρια

Πολλές φορές είναι δύσκολο να διακρίνουμε ένα μόριο γιατί το τελευταίο φωνήν ή σύμφωνο μπορεί να χάνεται:

ξανοίγω	- ξε + ανοίγω
διερωτώ	- δια + ερωτώ
υπαρχηγός	- υπό + αρχηγός

Σε μερικά μόρια παρατηρούμε ότι αλλάζει το τελικό σύμφωνο πριν από λέξεις με πρώτο φωνήν που είχε δασεία:

αφύπνιση	- από + ύπνος
εφημερίδα	- επί + ημέρα

Υπάρχουν και λέξεις με δύο μόρια:

η επανάσταση	=	<u>επι + ανα + στάση</u>
η αδιέξοδος	=	_____
προϋποθέτω	=	_____
προπαρασκευαστικός, -ή, -ό	=	_____
απροετοίμαστος, -η, -ο	=	_____
το ενδιαφέρον	=	_____
ανταποδίνω	=	_____
η προδιάθεση	=	_____
η αναπαραγωγή	=	_____
η προκατάληψη	=	_____

Σύνθεση λέξεων (1)

Διαβάστε τις παρακάτω λέξεις και να τις εντάξετε ανάλογα με το αχώριστο μόριο που έχουν.

- η υφαλοκρηπίδα, η ενημέρωση, η απελευθέρωση, η διάλεκτος, η ενδάρμρυνση, το επίτευγμα, το ξέπλυμα, η μετεκπαίδευση, η περίληψη, η υπηκοότητα, η προσοχή, η προστριβή, η προϋπόθεση, το σύμπαν, η υποστήριξη, η ενίσχυση, η ανασκόπηση, η απόρροια, η ανάμειξη, η αφετηρία, η διαμάχη, η επιθεώρηση, ο εκδημοκρατισμός, η διακοπή, η ευγένεια, η δυσπιστία, η εφαρμογή, ο κάτοχος, ο περιορισμός, η εφαρμογή, το περιοδικό, η ευκολία, η καταπίεση, η προδιάθεση, η περιπέτεια, η εξασθένιση, η αναπαραγωγή.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ ΣΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ αναθέρμανσης των σχέσεων ΕΟΚ-Τουρκίας

Συνθήματα ενάντια στη σύνδεση της ΕΟΚ με την Τουρκία, για τους 1.600 αγνοούμενους, για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία, για το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των Κούρδων, για την αποχώρηση των τούρκικων στρατευμάτων από την Κύρδο, για το Αιγαίο κ.ά. δονούσαν ουνεχώς την απειδοφαίρια.

- εντείνω, ανανεώνω, επιδεινώνω, διαθέτω, ξεσπάζω, απομονώνω, εντάσσω, μετακινώ, ξαπλώνω, προσφριμόζω, ξεκαθαρίζω, αναγινωρίζω, προγραμματίζω, συνδέω, εκτιμάω, διαφοροποιώ, επαναστατώ, αποκομίζω, εκφράζω, ξεριζώνω, επιδιώκω, κατοικώ, μετανιώνω, παρακολουθώ, περιθωριοποιώ, παρακινώ, έχασφαλίζω, μεταναστεύω, παρασύρω, υπολογίζω, συνειδητοποιώ, προσφέρω, παρακολουθώ, καταδιώκω, ξεσπάζω, συντονίζω, προσανατολίζω, καταφεύγω, ξαπλώνω.

νει τον γάνως βαρικό ή Ελληνική
ικαλό- ίων σε ουνεργασία με τις
κοινότητες του Βελγίου,
και τις κούρδικες μετα-
ίστωσις της ΚΟΜΚΑΡ και ΚΚΟΚ..
ιοτορική της αρμενικές οργανώσεις
εξει- Ελληνική κοινότητα παριού
η πάτων η οποία της έχει την παρατητική της σημασίαν.

Κύριε κυρί, σαν
είναι αυτή της Τουρκούς των
ασφεκτάσσει για το δικαίωμα
για να δια- πούνται δυνατία από
η, ακέραιη, στην Τουρκίας, που δε
για επιδενες, αεροπορικές επι-
ημούνται αεροπορικός υποστή-
λλοντούρραφος (15.8.1986).
ιδες χρόνια δ τη χρήση της
.. της κούρδικης.

- δυσάρεστος, παράλληλος, πρόσθετος, παράνομος, προαιρετικός, συνταγματικός, υπόλοιπος.

Ελλήνες, Και Κούρδοι, η Επαναστατική Διαδήλωση στην Ελλάς, έχει γίνει ακεραιότητα της
πατριότητας μας, έχει γίνει στόχος των ιμερ-
καταλότικων στόχων της Αγκυρας, που έχει
και ευχαρίστως το 38% του εδάφους της Κύρδου
λοικο, που έχει θα καταλαμβάνει στα υπόλοιπα μας και
στο Αιγαίο.

$\alpha\nu(\alpha)$ -
(ϵ)-

$\alpha\pi(o)$ -,
 $\alpha\psi$ -

$\delta\iota\alpha$ -

$\epsilon\kappa$ -,
 $\epsilon\xi$ -

$\epsilon\nu$ -

$\epsilon\pi(l)$ -,
 $\epsilon\psi$ -

$\epsilon\nu$ -/ $\delta\nu\sigma$ -

$\kappa\alpha\tau(a)$ -

$\mu\varepsilon\tau(a)$ -

$\xi(\epsilon)$ -

$\pi\alpha\rho(a)$ -

$\pi\varepsilon\rho\iota$ -

$\pi\rho o$ -

$\pi\rho o\sigma$ -

$\sigma u(v)$ -,(μ)-

$\upsilon\pi(o)$ -,
 $\upsilon\psi$ -

Die Konflikt-Insel Zypern im Schulbuch:
Der blonde Griechen-Jüngling weist
den türkischen Barbaren in die Schranken

Μεταφράστε τις λέξεις και σημειώστε ποια μόρια έχουν μια καζαριούμενη σημασία και ποια όχι.

Θυμάστε την αρχική σημασία των μορίων.

ανα - ως αρχαία λέξη: πάνω, στα παραπάνω παραδείγματα: διαφορετικές σημασίες;...

από -

δια -

εν -

επι -

εκ -

ξε -

ευ -

δυσ -

κατα -

μετα -

παρα -

περι -

προ -

προσ -

συν -

υπό -

Βρείτε πέντε λέξεις με τα ακόλουθα μόρια και περιγράψτε τι σημαίνουν τα μόρια.

α-	αντ(ι)-	εξ(ω)-	υπερ-

Μεταφράστε τις ακόλουθες λέξεις.

das Epidiaskop	_____	die Diagnose	_____
analytisch	_____	energisch	_____
evangelisch	_____	europäisch	_____
die Katastrophe	_____	die Propaganda	_____
der Analphabet	_____	die Avitaminose	_____
die Sympathie	_____	die Antipathie	_____
die Hypothek	_____	die Episode	_____

Ποια μόρια μπορούν να πάρουν μπροστά αυτά τα ρήματα;

λαμβάνω	φέρω
βαίνω	ποιώ

9.3. Ο αγώνας για την ελευθερία. Ελπίδες και επαναστάσεις πριν από τη μεγάλη εξέγερση του 1821

Ο ελληνικός λαός ποτέ δε δέχτηκε την τουρκική κατοχή σαν κάτι μόνιμο και τετελεσμένο και ποτέ δεν έπαψε ν' αγωνίζεται, κάθε φορά ανάλογα με τις συνθήκες.

Στα πρώτα χρόνια της σκλαβιάς ο ελληνισμός δεν ήταν δυνατό να επιχειρήσει οργανωμένη επανάσταση. Οι ελπίδες του στηρίζονταν στο θρύλο («θα ξυπνήσει ο μαρμαρωνένος βασιλιάς...») και στο θάύμα («ο άγγελος θα διώξει τους Τούρκους ως την κόκκινη μηλιά»). Παράλληλα γίνονταν, όπως αναφέραμε, προσπάθειες από τους Έλληνες του εξωτερικού για να οργανωθεί σταυροφορία.

Ευκαιρίες για αγώνες και τοπικές επαναστάσεις έδωσαν οι τουρκοβενετικοί πόλεμοι, που συνεχίστηκαν ως τα τέλη του 17ου αι., αν και οι Έλληνες δεν είχαν τότε παρά ν' αλλάξουν κυρίαρχο: από την τουρκική βαρβαρότητα στην εκμετάλλευση των Βενετών.

Κατά τα τέλη του 15ου αι. οι Έλληνες ήλπιζαν στον Κάρολο Η' της Γαλλίας, που κατά τους ιταλικούς πολέμους διακήρυξε ότι σκοπεύει να ελευθερώσει την Κωνσταντινούπολη, επειδή είχε αγοράσει τα δικαιώματα στο θρόνο από τους απογόνους των Παλαιολόγων - φυσικά χωρίς αποτέλεσμα.

Οι πιο σημαντικές ελληνικές επαναστάσεις ήταν αυτές που έγιναν με αφορμή τους ρωσοτουρκικούς πολέμους επί της Αικατερίνης Β'.

Στα 1769 επαναστάθησε η Πελοπόννησος, με κέντρο την Καλαμάτα και αρχηγό τον πρόκριτο Μπενάκη. Οι Ρώσοι έστειλαν στόλο από τη Βαλτική με το Θεόδωρο και Αλέξιο Ορλώφ, αλλά η ρωσική βοήθεια ήταν ασήμαντη και η επανάσταση πνίγηκε στο αίμα (1770). Οι Τουρκαλβανοί, που κατέπινξαν την επανάσταση, έκαναν έπειτα τόσες καταστροφές στην Πελοπόννησο, ώστε αιγακάστηκαν οι Τούρκοι να κάνουν εκστρατεία για να τους εξοντώσουν (1779).

Ο ρωσικός στόλος φεύγοντας από την Πελοπόννησο συνάντησε και κατέστρεψε τον τουρκικό στο στενό της Χίου (Τσεσμέ, 1770). Στη ναυμαχία πολέμησαν και ιησιώτες Έλληνες ιδίως Ψαριανοί, που γνώρισαν τότε από κοντά τη χρήση του πυρπολικού.

Στο δεύτερο ρωσοτουρκικό πόλεμο οι Έλληνες ήταν πιο διστακτικοί και δεν έκαναν επανάσταση, μ' όλο που η Αικατερίνη διακήρυξε ότι σκοπεύει να διαλύσει την τουρκική αυτοκρατορία και ν' αναστήσει τη βυζαντινή, με αυτοκράτορα τον εγγονό της Κωνσταντίνο.

Αυτή την εποχή ο Λάμπρος Κατσώνης, Έλληνας, αξιωματικός στο ρωσικό στρατό, κατέβηκε στην Ελλάδα από την Τεργεστή μ' ένα μικρό στόλο, που είχαν οπλίσει οι Έλληνες των παροικιών, και έκανε καταδρομικό πόλεμο με βάση την Κέα (Τζιά) και έπειτα το Πόρτο Κάγιο στην Πελοπόννησο. Νίκησε πολλές φορές τους Τούρκους και μετά τη συνθήκη του Ιασίου (1792) συνέχισε μόνος του τον αγώνα και δοκίμασε χωρίς επιτυχία να ξεσηκώσει τους ελληνισμό σε επανάσταση. Ο τουρκικός και αλγερίνικος στόλος των νίκησαν στο στενό ανάμεσα στην Άνδρο και Κέα. Κατόρθωσε να σωθεί μ' ένα του πλοίο και να φέρει στην Πελοπόννησο τους οπλαρχηγό Αινδρίτσο, τον πατέρα του Οδυσσέα, που πολεμούσε με τα παλληκάρια του μαζί του. Ο Κατσώνης αργότερα αιγακάστηκε να φύγει στη Ρωσία. Ο Αινδρίτσος πέρασε στα Επτάνησα, αλλά οι Βενετοί τον παρέδωσαν στους Τούρκους, που τον σκότωσαν με μαρτυρικό θάνατο.

Στο τέλος του 18ου αι. οι ελπίδες των Ελλήνων στράφηκαν προς τη Γαλλία και τον Ναπολέοντα. Προς αυτή την κατεύθυνση κινήθηκε ο Ρήγας.

Το όνειρο του Ρήγα

Τα όρια των ελπίδων για τους Έλληνες ως τον 18^ο αι. ήταν πάντα τα σύνορα της βυζαντινής αυτοκρατορίας. Οι κύκλοι του πατριαρχείου μάλιστα και οι Φαναριώτες είχαν την ελπίδα πως η βυζαντινή αυτοκρατορία θα μπορούσε να ξαναγεννηθεί μέσα από το τουρκικό κράτος, χωρίς επανάσταση, έτσι όπως γεννήθηκε και από τη ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Στηρίζονταν στην δύναμη της εκκλησίας, στον ξεπεσμό του τουρκικού κράτους και στην όλο και μεγαλύτερη διείσδυση του ελληνικού στοιχείου στην τουρκική διοίκηση και στην τουρκική οικονομία.

Αυτό το όνειρο έζησε ο Ρήγας όταν πήγε στην Κωνσταντινούπολη. Αργότερα, στους κύκλους των ηγεμονιών, γνώρισε τον ευρωπαϊκό διαφωτισμό και επηρεάστηκε από τη γαλλική επανάσταση. Τότε έδωσε στο παλιό αυτό όνειρο νέο περιεχόμενο. Οραματίστηκε μια μεγάλη ελληνική ομοσπονδιακή δημοκρατία, που να περιλαμβάνει όλους τους λαούς της παλιάς βυζαντινής αυτοκρατορίας, ακόμα και τους τούρκους, και όπου όλοι θα ζούσαν ελεύθεροι και ισότιμοι. Αυτού του κράτους ετοίμασε το σύνταγμα και το χάρτη και σε μια τέτοια επανάσταση κάλεσε τους λαούς με τα τραγούδια του. Το όραμα του Ρήγα άνοιγε έναν πλατύ δρόμο για τον ελληνισμό και τα Βαλκάνια, αλλά δε βρήκε τον καιρό ούτε να προετοιμαστεί.

Το κήρυγμα του Ρήγα στάθηκε η πιο πλατιά ως τότε πρόσκληση σε επανάσταση και έδεσε στον ίδιο σκοπό τους Έλληνες της διασποράς, που υποστήριξαν τον αγώνα του και αρκετοί μαρτύρησαν μαζί του, και τους Έλληνες του εσωτερικού, που φύλαγαν στον κόρφο τους σαν φυλαχτό το Θούριο του Ρήγα. Ο Ρήγας ήλπισε σε γαλλική βοήθεια και προσπάθησε να συναντήσει το Ναπολέοντα στην Ιταλία μετά την ειρήνη του Καμποφόρμιο (1797). Προδόθηκε όμως στους Αυστριακούς, που τον συνέλαβαν με τους συνεργάτες του, τον παρέδωσαν στους Τούρκους και δολοφονήθηκε στο Βελιγράδι (1798).

Η εθνική ιδέα. Το όνομα 'Έλληνας'

Μετά το Ρήγα η ιδέα του υπερεθνικού κράτους παραμερίστηκε. Οι Έλληνες του διαφωτισμού άρχισαν να βλέπουν την επανάσταση ως θέμα καθαρά εθνικό. Έπρεπε να προέλθει από το ελληνικό έθνος και να περιοριστεί σ' αυτό. Το πρόβλημα ήταν να οργανωθεί ο ελληνικός λαός, να πολεμηθεί ο ραγιαδισμός, η ιδέα πως η δουλεία οφείλεται στις αμαρτίες του, και παράλληλα να διαφωτιστεί η κοινή γνώμη της Ευρώπης για τα ελληνικά δίκαια με δημο-

σιεύματα, διαλέξεις και ίδρυση μικτών συλλόγων, όπως ήταν η «Φιλόμουσος εταιρεία» που ίδρυσε ο Καποδίστριας στη Βιένη.

Στο τέλος του 18ου αι. μιλούσαν πια για ελληνικό «Έθνος» και όχι για «Γένος». Για το έθνος αυτό αναζητούσαν ένα νέο εθνικό όνομα. Το καθιερωμένο «Ρωμιός», κατάλοιπο μιας κατάκτησης, δεν ικανοποιούσε πια. Ο Κοραής προτιμάει το «Γκραικός», γιατί ήταν πιο γνωστό στην Ευρώπη. Άλλοι πρότειναν το «Έλληνας» που έδεινε πιο άμεσα με την αρχαία παράδοση. Το όνομα «Έλληνας» είχε χάσει στη βυζαντινή εποχή την εθνική του σημασία (σήμαινε τότε ειδωλολάτρης), την ξαναβρήκε όμως λίγο πριν απ' την άλωση: «εσμένων ἀρχεῖς, Ἑλληνες το γένος» έγραψε ο Γεμιστός στον αυτοκράτορα. Κι ο Κων/νος ο Παλαιολόγος ονομάζει την Πόλη «χαράν πάντων των Ελλήνων». Το σημαντικό είναι πως το όνομα 'Έλληνας είχε διατηρηθεί στη λαϊκή παράδοση με την έννοια «αντρειωμένος, γίγαντας» και αυτή η παράδοση βοήθησε για να καθιερωθεί το όνομα «Έλληνας» στην επανάσταση σαν τίτλος τιμής: «Έλληνές μου», δηλ. «παλληκάρια μου», φώναζε ο Κολοκοτρώνης.

Νεώτερη Ευρωπαϊκή Ιστορία, Γ' Γυμνασίου. ΟΕΔΒ, Αθήνα 1983, σ. 188-191.

9.4. Ζένες λέξεις και ρίζες ξένων λέξεων στα ελληνικά.

Σύνθεση λέξεων (II)

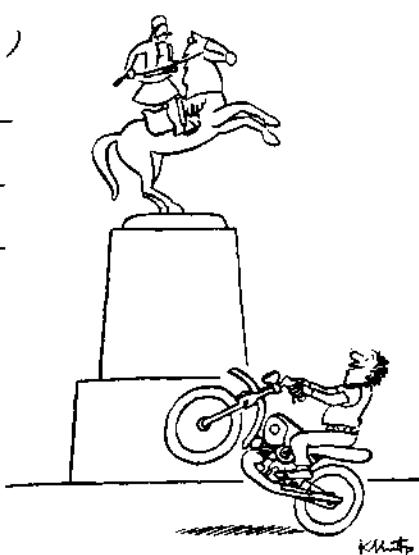
Ζένες λέξεις και ρίζες ξένων λέξεων στα ελληνικά

Λόγω της μακροχρόνιας επαφής με τους Τούρκους και την τουρκική γλώσσα μπήκαν πολλές τουρκικές λέξεις στην ελληνική γλώσσα.

Θυμάστε τις λέξεις που έχουν τουρκική ρίζα;

Ο αφανές	Ο μενεξές	ΤΟ παπούτσι
Ο τεντζέρες	Ο μπακάλης	ΤΟ ητουφέκι
Ο μεζές	Ο μανάβης	Ο μουσακάς
Ο καφετζής	Ο κουβάς	ΤΟ ρεμπέτικο

Ξέρετε άλλες ελληνικές λέξεις με τουρκική ρίζα;
(Να βρείτε κάποιες λέξεις στο λεξιλόγιο 9.1. - 9.3.)

ΆΛΛΕΣ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ ΕΙΝΑΙ:

ψαγητά: το γιασούρτι, ο κεφτές, ο λουκουμάς, ο μπακλαβάς, το κανταΐφι, το πιλάφι

πράγματα της καθημερινής ζωής: το φλιτζάνι, το τζάμι, το ταβάνι, η οκά, το καϊκί

Υπάρχουν και **ΠΕΡΣΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ** που μπήκαν ως τουρκικές λέξεις στην ελληνική γλώσσα:

το καραβάνι, η μελιτζάνα, το τσακάλι, το κιόσκι, ο χουρμάς

ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΥΝΑΝΤΟΥΜΕ ΑΚΟΜΑ ΑΛΒΑΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΡΑΒΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ.

- Εξηγήστε μερικές από τις παραπάνω τουρκικές λέξεις που ξέρετε:

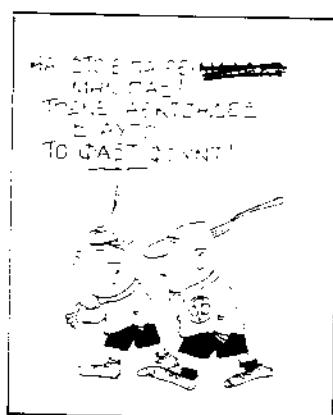
Το γιασούρτι είναι ένα προϊόν από γάλα ...

Κεφτέδες είναι ...

- Μετά να διαβάστε στο διπλανό σας πολες λέξεις έχετε εξηγήσει και συγκρίνετε και συμπληρώστε τις εξηγήσεις σας.

Τις λέξεις που δεν τις ξέρετε να τις κολτάξετε στο λεξικό.

- Κάνετε την ίδια εργασία με λέξεις που μπήκαν από άλλες γλώσσες.

ΠΟΛΛΕΣ ΛΈΞΕΙΣ ΜΕ ΙΤΑΛΙΚΗ ρίζα μπήκαν στην ελληνική γλώσσα τον καιρό της βενετοκρατίας και με τις εμπορικές επαφές.

ναυτική ζωή: ο καπετάνιος, ο μαέστρος, η τραμοντάνα, η αβαρία, ο λεβάντης πράγματα της καθημερινής ζωής: το βάζο, η κάσα, η κατσαρόλα, το μπαστούνι, το μπουκάλι

κουζίνα: η κομπόστα, η λαζάνα, τα μακαρόνια, η σαλάτα, η πίτσα

μουσική: το βιολί, η όπερα, ο τενόρος, το πρελούντιο, ο πιανίστας

Λέξεις με γαλλική ρίζα

φορέματα: η ζακέτα, η μπλούζα, το παντελόνι, το παλτό, το σάλι

κουζίνα: η μαγιονέζα, το λικέρ, η μουρταντέλα, το κονιάκ, το φοντάν(i)

διάφορα: ο ρομαντισμός, το ινστιτούτο, το ράδιο, το σανατόριο, ο αλτρουιστής, το μακιγιάζ

Όπως σε όλες τις μοντέρνες γλώσσες μπαίνουν και στην ελληνική γλώσσα παραπολλές **λέξεις με αγγλική ρίζα**. Είναι ιδιαίτερα λέξεις από την τεχνική εξέλιξη και τα πολιτιστικά φαινόμενα που παρουσιάζονται στην Αμερική.

σπόρ: το ρεκόρ, το τένις, το φουτμπόλ, το φάουλ, το σπριντ, το σέρφινγκ, το χάντμπολ, το μπάσκετ ...

τουρισμός: το φεριμπότ, το μπιτς, το μοτέλ, το χοτέλ ...

τεχνική και διάφορα: ο κομπιούτερ, το φιλμ, η κασσέτα, το βίντεο, το τέλεξ, η δισκέτα, το μέικ απ ...

μουσική: η ροκ, το πικάπ, η ποπ, το μπλούζ, το ρέγκι, το τζαζ ...

Υπάρχουν και μερικές λέξεις από τα γερμανικά.

το βερμούτ, ο ουλανός, η ποτάσα, το τάλιρο ...

*Και εσείς μάνατε τέτοιες λέξεις, τις θυμάστε:
το ακκόρντ.*

Πολλές φορές δεν μπορούμε αμέσως να διακρίνουμε από ποια γλώσσα μπήκε κάποια λέξη στα ελληνικά.

Για μερικές απ' τις ξένες λέξεις υπάρχει και αντίστοιχη ελληνική:

ΤΟ φουτμπόλ	-	το ποδόσφαιρο
ΤΟ μπάσκετ	-	η καλαθοσφαίριση
ΤΟ φεριμπότ	-	το πορθμείο
Ο κομπιούτερ	-	ο ηλεκτρονικός εγκέφαλος
ΤΟ φιλμ	-	η ταινία (κινηματογράφος)
ΤΟ μπουκάλι	-	η φιάλη

Κοιτάξτε τον παρακάτω πίνακα και βρείτε εσείς ρίζες λέξεων που τις συναντούμε σε πολλές γλώσσες.

Πολλές ξένες λέξεις, ιδιαίτερα απ' την τεχνική έχουν ελληνική ρίζα και ξαναγύρισαν στην ελληνική γλώσσα:

η ηλεκτρονική, το τηλέφωνο, το μικρόφωνο, το τηλεγράφημα, το γραφικό-
φωνο, ο δίσκος, το αυτοκίνητο, το αεροπλάνο, το αεροδρόμιο, η στερεο-
φωνία.

Σύνθεση λέξεων (II)

Άλλος τρόπος σύνθεσης είναι η σύνδεση δυο ή και περισσότερων λέξεων.

ανάβω	+	σβήνω	=	αναβοσβήνω
καλός	+	τύχη	=	καλότυχος
άγριος	+	λουλούδι	=	αγριολουλούδιο

Πολλές φορές κατά τη σύνθεση στο θέμα του πρώτου συνθετικού προστίθεται ένα όμικρον που συνδέει τις δυο λέξεις.

κρυφά	+	μιλώ	=	κρυφομιλώ
συχνά	+	ρωτώ	=	συχνορωτώ

Το γένος του δεύτερου συνθετικού πολλές φορές αλλάζει.

η πρώτη βροχή	=	το πρωτοβρόχι
το Σάββατο + η Κυριακή	=	το Σαββατοκύριακο

Τα σύνθετα ρήματα διατηρούν τον τόνο του δεύτερου συνθετικού όταν είναι ρήμα.

ανοίγω	+	κλείνω	=	ανοιγοκλείνω
κρυψά	+	ακούω	=	κρυψακούω
μισός	+	βλέπω	=	μισοβλέπω

Το ίδιο συμβαίνει και με τα επιρρήματα και τις μετοχές όταν είναι δεύτερα συνθετικά.

παρακάτω	(παρά + κάτω)
μεθαύριο	(μετά + αύριο)
μισοκλεισμένος	(μισός + κλεισμένος)
κοσμογυρισμένος	(κόσμος + γυρισμένος)

Στα σύνθετα ουσιαστικά αλλάζει η κατάληξη και πολλές φορές και ο τόνος του δεύτερου συνθετικού.

η μέρα	+	η νύχτα	=	το μερόνυχτο
το φως	+	γράφω	=	η φωτογραφία
μικρός	+	το μαγαζί	=	το μικρομάγαζο

Συμπληρώστε τα κενά με τις σύνθετες λέξεις που ταιριάζουν.

- Στα πρώτα χρόνια της σκλαβιάς ο ελληνισμός δεν ήταν δυνατόν να _____ (επι + χειρώ) οργανωμένη _____ (επί + ανά + στάση).

2. Παράλληλα γίνονται όπως _____ (ανά + φέρω) _____
_____ (προς + παθαίνω) για να οργανωθεί _____
(σταυρός + φορώ).
3. _____ (εν + καιρός) για αγώνες έδωσαν και οι _____
(Τουρκία + Βενετία) πόλεμοι.
4. Η ρωσική βοήθεια ήταν _____ (α + σημαντικός) και
η επανάσταση πνίγηκε στο αίμα.
5. Ο ρωσικός στόλος φεύγοντας απ' την _____ (Πέλο-
πας + ησί) συνάντησε και _____ (κατά + στρέψω)
τον τουρκικό στο στενό της Χίου.
6. Οι Φαναριώτες είχαν ελπίδα πως η βυζαντινή _____
(αυτός + κράτος) θα μπορούσε να _____ (ξανά + γεννώ)
μέσα απ' το τουρκικό κράτος χωρίς επανάσταση.
7. Τότε έδωσε στο παλιό αυτό όνειρο νέο _____ (περί +
έχω).
8. Το όραμα του Ρήγα δε βρήκε τον καιρό να _____ (προ
+ ετοιμάζω).
9. Ο Ρήγας _____ (προ + δίνω) απ' τους Αυστριακούς που
τον συνέλαβαν μαζί με τους _____ (συν + ἔργο) του
και του _____ (παρά + δίνω) στους Τούρκους.
10. Η επανάσταση έπρεπε να _____ (προ + ἔρχομαι)
απ' το ελληνικό έθνος και να _____ (περί + ορίζω)
σ' αυτό.

ΠΟΙΕΣ ΣΥΝΔΕΤΕΣ λέξεις ξέρετε εσείς με:

-πωλείο: (το κρέας, το βιβλίο, ...)

-χρονο-: (βραχύς, ο λόγος, ...)

-δημο-: (γράφω, κρατώ, η αρχή, ...)

αυτο-: (κινώ, κρατώ, γράφω, η δύναμη, ...)

-ψιλ-: (ο ξένος, αστυ-, ...)

-λογ-: (η τέχνη, ο χρόνος, η ψυχή, κρίνω, η μορφή, η γλώσσα, παλαιός, η ώρα, η ιδέα, ...)

βιο-: (ο λόγος, η μηχανή, ...)

ημι-: (ο αλφάβητος, το φορτηγό, ...)

-τεχν-: (ηλεκτρικός, ο λόγος, ...)

-(ν)οικ-: (τα τρόφιμα, γεννώ, ο κύριος, ...)

9.5. Πάλη Κρήτης και Τουρκιάς

Μα απάνω από σκολειά και δασκάλους, πιο βαθιά από τις πρώτες χαρές και τρομάρες που μου' δώκε τ' όραμα του κόσμου, μια συγκίνηση αληθινά μοναδική επηρέασε αινιπολόγιστα τη ζωή μου: ο αγώνας ανάμεσα Κρήτης και Τουρκιάς.

Χωρίς τον αγώνα αυτόν, η ζωή μου θα 'παιρνε άλλο δρόμο κι ο Θεός, σίγουρα, άλλο πρόσωπο.

Από τα γεννητάτα μου ανάπνεα στον αέρα το φοβερό τούτο, ορατό κι αόρατο, πάλεμα: έβλεπα τους Χριστιανούς και τους Τούρκους ν' αγριοματιάζουνται λοξά και να στρίβουν τα μουστάκια τους αγριεμένοι, έβλεπα τους νιζάμηδες

με τα τουφέκια να περνούν, να ξαναπερνούν στους δρόμους και να μανταλώνουν οι Χριστιανοί τις πόρτες τους βλαστημάντας, άκουγα τους γέρους να μιλούν για σφαγές, παλικαριές και πολέμους, για λευτεριά κι Έλλαδα, και ζούσα βαδιά, βουβά και περίμενα να μεγαλώσω, να καταλάβω τι νόημα έχουν όλα ετούτα, ν' ανασκούμπωθώ κι εγώ και να παλέψω.

Με τον καιρό ξέκρινα καθαρά πως η Κρήτη κι η Τουρκιά ήταν που πάλευαν, πως ο ένας μάχουνταν να λευτερωθεί κι ο άλλος πατούσε απάνω στο στήθος του και δεν τον άφηνε. 'Όλα πια γύρα μου έπαιρναν πρόσωπο, το πρόσωπο της Κρήτης και της Τουρκιάς, γίνονταν στη φαντασιά μου - κι όχι μονάχα στη φαντασιά μου παρά και στη σάρκα μου - σύμβολα που μου θύμιζαν το φοβερόν αγώνα. Ένα καλοκαίρι, τη μέρα της 15ης Αυγούστου, είχαν βγάλει στην εκκλησιά, απάνω στο προσκυνητάρι, το κόνισμα της Κοίμησης της Παναγιάς: Η μάνα του Χριστού ξαπλωμένη με σταυρό τα χέρια· δεξά της ένας άγγελος, ζερβά ο διάβολος είχαν χιμήξει να πάρουν την ψυχή της· ο άγγελος είχε τραβήξει το σπαθί του, είχε κόψει από τους αρμούς τα δυο χέρια του διαβόλου και κρέμουνταν ανάερα κι έσταζαν αίματα. Κοίταζα το κόνισμα κι η καρδιά μου φούσκωνε χαρούμενη - ετούτη είναι η Κρήτη, έλεγα, ετούτος ο μαύρος δαίμονας είναι ο Τούρκος, κι ο κάτασπρος άγγελος ο Έλληνας βασιλιάς... Ο Έλληνας βασιλιάς θα κόψει τα χέρια του Τούρκου μια μέρα. Πότε; Σα μεγαλώσω ... συλλογίζουμον και φούσκωνε το παιδικό μου στήθος.

Το τρυφερό παιδικό στήθος μου άρχισε να γεμίζει λαχτάρα και μίσος, κι έσφιγγα κι εγώ τη μικρή μου γροθιά να μπω στον αγώνα· ήξερα καλά με ποιον από τους δυο που πάλευαν ήταν το χρέος μου, και βιάζουμον να μεγαλώσω, να μπω κι εγώ στη σειρά πίσω από τον παππού μου, πίσω από τον κύρη μου, να πολεμήσω.

ΩΔΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

39 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 430 ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.
65 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 398 ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΗΝ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑ.
40 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 500 ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.
80 ΝΕΚΡΟΙ ΚΑΙ 750 ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ
ΠΟΣΟΙ ΜΕΝΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΑΡΑΓΕ;

Αυτός ήταν ο σπόρος. Από αυτόν φύτρωσε, βλαστάρωσε, άνθισε και κάρπισε ολάκερο το δέντρο της ζωής μου. Όχι ο φόβος, μήτε ο πόνος, μήτε η χαρά και το παιχνίδι πρωτοτάραξαν την ψυχή μου· παρά η λαχτάρα της λευτεριάς. Να λευτερωθώ από τι; από ποιον; Σιγά σιγά, με τον καιρό ανέβαινα τον κακοτράχαλο αιήφορο της λευτεριάς· να λευτερωθείς πρώτα πρώτα από τον Τούρκο· αυτό ήταν το πρώτο σκαλοπάτι· έπειτα, αργότερα άρχισε ο καινούριος αυτός αγώνας, να λευτερωθείς από τον μέσα Τούρκο - από την αμάθεια, από την κάκητα, από το φυδόνο, από το φόβο, από την τεμπελιά, από τις φανταχτερές ψεύτικες ιδέες· και τέλος, από τα είδωλα, όλα τα είδωλα, και τα πιο σεβαστά κι αγαπημένα.

Με τον καιρό, σα μεγάλωσα και πλάτυνε ο νοος, το πάλεμα πλάταινε κι αυτό, ξεχείλιζε από την Κρήτη και την Ελλάδα, ξεσπούσε σε όλο τον καιρό και τον τόπο, έπιανε τα ιστορικά του ανθρώπου· δεν ήταν πια η Κρήτη κι η Τουρκιά που πάλευαν, ήταν το Καλό και το Κακό, το Φως και το Σκοτάδι, ο Θεός κι ο Διάβολος. Πάντα το ίδιο πάλεμα, το αιώνιο, και πάντα πίσω από το Καλό, από το Φως κι από το Θεό, η Κρήτη· πίσω από το Κακό, από το Σκοτάδι και το Διάβολο, η Τουρκιά. Κι έτσι, με το να τύχει να γεννηθώ Κρητικός, σε μιαν κρίσιμη στιγμή που μάχουνταν η Κρήτη να λευτερωθεί, ένιωσα από μικρό παιδί πως στον κόσμο υπάρχει ένα αγαθό πιο πολύτιμο από τη ζωή, πιο γλυκό από την ευτυχία, η λευτεριά.

Ήταν ένας γερο-καπετάνιος, τον έλεγαν Πολυμαντιλά, γιατί είχε πάντα απάνω του πολλά μαντίλια – ένα στο κεφάλι, ένα κάτω από τη ζερβή αμασκάλη, δυο κρέμουνταν στο μεταξωτό ζωνάρι του κι ένα κρατούσε στο χέρι και σκούπιζε το κούτελό του που ήταν πάντα ιδρωμένο. Ήταν φίλος του πατέρα μου κι έρχουνταν συχνά στο μαγαζί του· μαζεύονταν γύρα του οι νιότεροι, του παράγγελνε ο πατέρας μου καφέ και ναργιλέ, άνοιγε αυτός την ταμπακέρα του, στούμπωνε τα ρουθούνια του με ταμπάκο, φτερνίζονταν κι άρχιζε να μιλάει.

Στέκουμουν εγώ παράμερα και τον άκουγα· πόλεμοι, γιουρούσια, σφαγές, το Μεγάλο Κάστρο αφανίζονταν, στηώνονταν μπροστά μου τα βουνά της Κρήτης, γέμιζε ο αγέρας μουγκρητά, μούγκριζαν οι Χριστιανοί, μούγκριζαν οι Τούρκοι, άστραφταν τα μάτια μου από τις ασημένιες κουμπούρες. Ήταν η Κρήτη κι η Τουρκιά και πάλευαν. «Ελευτερία!» φώναζε ο ένας. «Θάνατος!» απηλογιόταν ο άλλος, και το μυαλό μου γέμιζε αίματα.

Μια μέρα ο γερο-καπετάνιος στράφηκε, μεσοκάμινος τα μάτια, με ζύγιασε με τη ματιά του:

- Ο κόρακας περιστέρια δε γεννάει μου λέει· κατάλαβες, παλικαράκι μου; Κοκκίνισα.
- Όχι, καπετάνιο, αποκρίθηκα.
- Παλικάρι είναι ο κύρης σου, παλικάρι θα γενείς κι εσύ, θες δε θες!

Θες δε θες! καρφώθηκε στο νου μου ο λόγος αυτός, μιλούσε η Κρήτη με το στόμα του γερο-καπετάνιου· τότε δεν κατάλαβα το λόγο το βαρύ, αργότερα πολύ ένιωσα πώς είχα μέσα μου μια δύναμη που δεν ήταν δικιά μου, μια δύναμη ανώτερή μου, κι αυτή με κυβερνούσε· πολλές φορές ήμουν έτοιμος να ξεπέσω, μα η δύναμη αυτή δε με άφηνε – η Κρήτη.

Κι αληθινά, από φιλότιμο, από την ιδέα πως είμαι Κρητικός κι από το φόβο του πατέρα μου, κατάφερα από παιδί να νικήσω το φόβο. Τη ιύχτα, δεν τολμούσα στην αρχή να προβάλω μόνος στην αυλή, μέσα στο σκοτάδι· σε κάθε γωνιά, πίσω από κάθε γλάστρα, στο αφρόχειλο του πηγαδιού μουλωμένο παρακάτσευε ένα μικρό μαλλιαρό δαιμονικό και τα μάτια του γυάλιζαν· μα ο πατέρας μου μού 'δινε μια, μ' έβγαζε στην αυλή και μαντάλωνε πίσω μου την πόρτα. Ένα μονάχα φόβο δεν είχα ακόμα μπορέσει να νικήσω; τον τρόμο που μου 'δινε ο σεισμός.

Συχνά το Μεγάλο Κάστρο κουνιόταν σύρριζα, μουγκρητό ακούγονταν κάτω στα υπόγεια του κόσμου, η φλούδα της γης έτριζε, κι οι κακόμοιροι οι άνθρωποι τα 'χαναν· όταν έπεφτε απότομα ο αγέρας και φύλλο δεν κουνιόταν

και μια ανατριχιαστική βουβαμάρα πλάκωνε τον κόσμο, οι Καστρινοί πετιούνταν όξω από τα σπίτια και τα μαγαζιά τους, κοίταζαν πότε τον ουρανό, πότε τη γης, και δεν έλεγαν τίποτα, μην μπας κι ακούσει το κακό κι έρθει, μα μέσα τους συλλογίζουνταν με τρόμο «Σεισμό θα κάψει...» κι έκαναν το σταυρό τους.

Ο δάσκαλος μια μέρα, ο γερο-Πατερόπουλος, μας εξήγησε για να μας ησυχάσει:

— Πράμα δεν είναι ο σεισμός, παιδιά, μην τον φοβάστε· ένας ταύρος είναι κάτω από τα χώματα και μουγκρίζει· χτυπάει με τα κέρατά του τη γης, κι η γης κουνιέται· οι παλιοί Κρητικοί τον έλεγαν Μινώταυρο. Πράμα δεν είναι. Μα ο φόβος μας, ύστερα από την παρηγοριά αυτή του δασκάλου, πλήθυνε· ένα πράμα λοιπόν ζωντανό, ένα θεριό με κέρατα είναι ο σεισμός, μουγκρίζει και κουνιέται κάτω από τα πόδια μας και τρώει ανθρώπους.

— Κι ο Αι-Μηνάς, είπε τότε ένα παχουλό παιδάκι, ο Στρατής, ο γιος του καντηλανάφτη γιατί δεν τονε σκοτώνει;
Μα ο δάσκαλος θύμωσε.

— Μη λες παλαβομάρες! φώναξε, κατέβηκε από την έδρα και στρούφιξε το αυτί του Στρατή, να σωπάσει.

Μια μέρα όμως που περνούσα από τον τούρκικο μαχαλά, γρήγορα γρήγορα, γιατί σιχαίνουμον τη μυρωδιά που έβγαζαν οι Τούρκοι, η γης πάλι κουνήθηκε, τα πορτοπαράνυρα έτριξαν κι ακούστηκε βουή, σα να γκρεμίζουνταν σπίτια· απόμεινα στη μέση του στενού σοκακιού ξερός από την τρομάρα μου· είχα καρφώσει τα μάτια στη γης και περίμενα ν' ανοίξει, να προβάλει ο ταύρος να με φάει. Και να, άξαφνα, μια δοξαφωτή πόρτα άνοιξε, ένα περιβόλι φάνηκε και τρία χανουμάκια πετάχτηκαν όξω με το πρόσωπο ξέσκεπο, ξυπόλητα, ξεχτένιστα, σκόρπισαν δώθε κείθε κατατρομαγμένα κι έβγαζαν ψιλές φωνές σα χελιδόνια. Όλο το στενό σοκάκι μύρισε μόσκο. Από την ώρα εκείνη σε όλη μου τη ζωή ο σεισμός πήρε άλλο πρόσωπο, όχι πια άγριο πρόσωπο ταύρου, δε μουγκρίζε πια, τιτύριζε σαν πουλί, σεισμός και χανουμάκια έγιναν ένα. Ήταν η πρώτη φορά που είδα μια σκοτεινή δύναμη να σμίγει με το φως και να φωτίζεται.

Όμοια πολλές φορές στη ζωή μου, πότε θεληματικά, πότε άθελά μου, έβαζα μιαν καλόβολη μάσκα στις τρομάρες — στον έρωτα, στην αφετή και στην αρρώστια — και μπόρεσα έτσι να βαστάξω τη ζωή.

Níkos Kaζαντζάκης: Αναφορά στον Γκρέκο. Αθήνα, σ. 81-85.

Σχέδιο του Τάκη Καλμούχου

Níkos Kaζαντζάκης
(1883 - 1957)

9.6. Μόρια στην προφορική ομιλία και παραγωγή λέξεων

Μόρια στην προφορική ομιλία

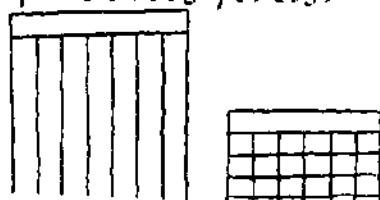
Όπως σ' όλες τις γλώσσες έτσι και στα ελληνικά υπάρχουν μόρια που είναι μέρος της προφορικής ομιλίας: ναι, λοιπόν, μάλιστα, ωραία, συγγνώμη, αλήθεια, έλα, ορίστε, φυσικά, βέβαια...

Τα μόρια χρησιμοποιούνται για να διακόψουμε ή να τονίσουμε το ρυθμό της ομιλίας, για να τονίσουμε ή όχι τα λεγόμενα.

Για τον ξενόγλωσσο δεν είναι πάντα εύκολο να χρησιμοποιήσει σωστά αυτά τα μόρια γιατί δεν εξετάστηκαν αρκετά οι κανόνες χρήσης τους.

Βάλτε το μόριο σε διαφορετικές θέσεις.

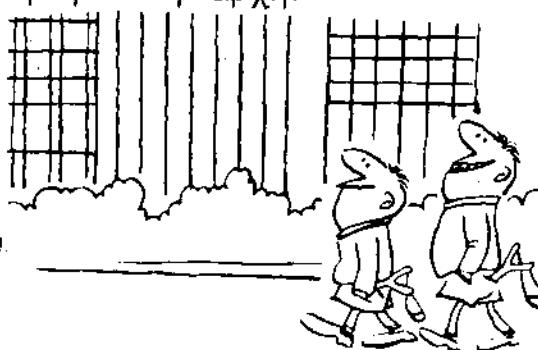
1. Μου είπε λοιπόν την αλήθεια. (λοιπόν, φυσικά)
2. Ο άνεμος ήταν τόσο δυνατός που ξεριζώθηκαν δέντρα. (αλήθεια)
3. Να μην ανακατευτείτε με την πολιτική. (μάλιστα, ορίστε)
4. Δεν απηλογήθηκε όταν τον φώναξα. (λοιπόν, έλα, μάλιστα, συγγνώμη)
5. Αυτό ήταν μια ανατριχιαστική ιστορία. (μάλιστα, φυσικά)
6. Το αυτοκίνητό του γυάλιζε και άστραφτε. (φυσικά)
7. Δεν μπλέχτηκες θεληματικά σ' αυτό. (έλα)
8. Μου είπε πως έρχονταν όλο αχτένιστα και βρώμικα. (μάλιστα, βέβαια)
9. Έτσι και ο ησυχότερος και πιο καλόβουλος άνθρωπος θα τα έχανε. (έλα, λοιπόν)
10. Αυτό το φιλμ που προβλήθηκε στο σινεμά δεν άρεσε στους γονείς. (μάλιστα, φυσικά)

Βάλτε ένα ή δύο μόρια στην πρόταση.

ναι, λοιπόν, μάλιστα, ωραία, συγγνώμη, αλήθεια, έλα, ορίστε, φυσικά...

1. Τότε επτρεαστήκαμε από την κατάσταση του καιρού.
2. Δώστε μου το μαντίλι.
3. Αυτός ο δρόμος θα είναι κακοτράχαλος.
4. Ήταν μεγάλος ο φθόνος του που δεν τον άφησαν να σπουδάσει.
5. Δεν είδες αυτό το παλικάρι;
6. Αγριοματίστηκαν γιατί ήταν ξένοι με αλλιώτικο φέρσιμο.
7. Θα μανταλώνατε αυτήν την πόρτα;
8. Όταν τ' άκουσα αυτό έμεινα βουβή.
9. Η αμάθειά του ήταν μικρότερη απ' ότι σκέφτηκε στην αρχή.
10. Τα σφίξατε τα ζωνάρια σας;

Πωλωπό τζάμια!

Παραγωγή ρημάτων

Ρήματα παράγονται από ουσιαστικά και σπανιότερα από άλλες λέξεις. Χρησιμοποιούνται οι καταλήξεις:

—ίζω, —άζω, —εύω, —ώνω... πιο σπάνια: —ουρίζω, —ουλεύω

ο ψαφάς +	—ευω	= ψαφεύω
ψάχνω	+ —ουλεύω	= ψαχουλεύω
γύρω	+ —ίζω	= γυρίζω
κλαίγω	+ —ουρίζω	= κλαψουρίζω
τρόμος	+ —άζω	= τρομάζω
χαμηλά	+ —ώνω	= χαμηλώνω

Από ποιες λέξεις παράγονται τα ακόλουθα ρήματα:

ανανεώνω	νέος	χρωματίζω
απομονώνω		κυριεύω
εντμερώνω		μαρμαρώνω
εξασφαλίζω		παραφερίζω
ησυχάζω		διαφωτίζω
επιδεινώνω		νοικιάζω
ξεκαθαρίζω		κοντεύω
προγραμματίζω		μορφώνω
προετοιμάζω		ουρλιάζω
προσανατολίζω		καλυτερεύω

Να βρείτε ρήματα. (Χρησιμοποιήστε και συνθετικά: εκ-, εξ-, εν-, αντί-, υπό-, κατά- κλπ.)

διπλά		ο βασιλιάς	
σώμα		το ψυτό	
το όπλο		το μπέρδεμα	
η μέρα		καθαρός	
το νεύρο		το κουδούνι	
η ελπίδα		η πείνα	
η παρουσία		η αξία	
η σκούπα		πλατύς	
το βράδυ		ο καθρέφτης	
ο όρος		ο ρυθμός	

η απάντηση

_____

η απελευθέρωση

_____

η κούμηση

_____

η παραπόρηση

_____

εκπληρώ

(υπερ)ασχολώ

_____

_____

_____

η κωδικοποίηση

_____

η ενοποίηση

_____

η ικανοποίηση

_____

πραγματοποιώ

_____

σταθεροποιώ

_____

_____

η ασφάλεια

_____

η εποπτεία

_____

η ευθεία

_____

η απώλεια

_____

μαζαίνω

κολ(λ)ώ

_____

_____

_____

η αίσθηση

_____

η ασφάλιση

_____

η κούραση

_____

η κρίση

_____

προβλέπω

αντιμετωπίζω

_____

_____

η ανεκτικότητα

_____

η ευηλικότητα

_____

η επιθετικότητα

ίδιος

_____

ο εχθρός

_____

_____

το υπόγειο

_____

το πατριαρχείο

_____

το νεκροταφείο

_____

το οικοτροφείο

_____

ο πρόεδρος

_____

ο δήμαρχος

_____

_____

<u>η επινοία</u>		<u>το κοινωνήριο</u>	
<u>η αδικία</u>		<u>το διαβατήριο</u>	
<u>η ομιλία</u>		<u>το κοιτήριο</u>	
<u>η προετοιμασία</u>		<u>το εμβατήριο</u>	
	<u>στενοχωρώ</u>		<u>πλένω</u>
	<u>φαντάζω</u>		<u>χύνω</u>
<u>το ερέθισμα</u>		<u>το δημοσίευμα</u>	
<u>το κανάρισμα</u>		<u>το απόσπασμα</u>	
<u>το κροτάλισμα</u>		<u>το ανάσαμα</u>	
<u>το ξάνθισμα</u>		<u>το πάλεμα</u>	
	<u>πειράζω</u>		<u>απλώνω</u>
	<u>ξεροσταλιάζω</u>		<u>αισθάνομαι</u>
<u>η καμινάδα</u>		<u>το παρακλάδι</u>	
<u>η αγελάδα</u>		<u>το παξιμάδι</u>	
<u>η κοιλάδα</u>		<u>το κοπάδι</u>	
<u>η μαρμελάδα</u>		<u>το λιβάδι</u>	
	<u>ο 'Ελληνας</u>		
	<u>δέκα</u>		

Μεταφράστε τις παραπάνω λέξεις.

Βέρετε τις ελληνικές καταλήξεις από τις γερμανικές λέξεις:

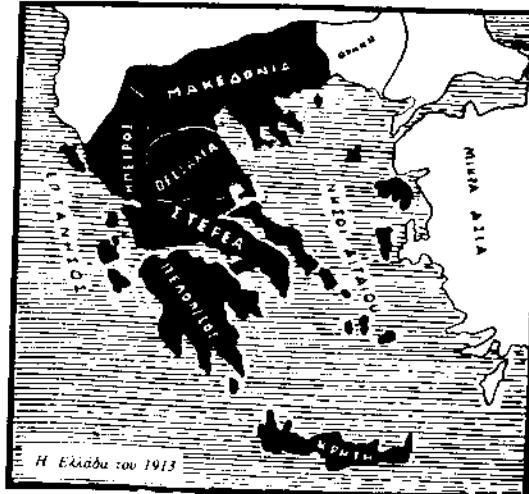
- μα από: pragmatisch, Komma, ...
- δα από: Dekade, ...
- ιούς από:

Και στα ελληνικά και στα γερμανικά υπάρχουν καταλήξεις που είναι υποκοριστικά. Στα ελληνικά υπάρχουν όμως και καταλήξεις που είναι μεγενθυντικά.

το βαρέλι	η βαρέλα	das große Faß
η φωνή	η φωνάρα	die starke Stimme
ο παίχτης	ο παιχταράς	der große Spieler
το παιδί	ο παίδαρος	der große Kind

Σχηματίστε λέξεις με μεγενθυντικά.

η μάνα	+ -άρα	_____
η γυναίκα	+ -άρα	_____
η γάτα	+ -άρα	_____
το πρόσωπο	+ -άρα	_____
το σκυλί	+ -άρος	_____
το παλικάρι	+ -αράς	_____

9.7. Βίοι παράλληλοι (Ελλάδα και Τουρκία)

Δεν χωρεί η παραμικρή αμφιβολία πως η δύσκολη πορεία των ελληνοτουρκικών σχέσεων επηρεάζει άμεσα τις προοπτικές όχι μόνο για την εθνική μας υπόσταση, αλλά και για την προσωπική ζωή του κάθε Έλληνα (και του κάθε Κυπρίου). Ιδιαίτερα τώρα, που μετά τις κοσμογονικές εξελίξεις στην Περσία του Σάχη, η χώρα αυτή μοιάζει τουλάχιστον μισοχαμένη υπόθεση σαν δορυφορικός χωροφύλακας της Αμερικής και της Δ. Ευρώπης, αρχίζουν ν' ανεβαίνουν κατακόρυφα τα χαρτιά της γειτονικής Τουρκίας (για τον ίδιο φυσικά ρόλο...). Αυτό σημαίνει ότι η Αγκυρα δεν θα εξακολουθήσει απλώς να είναι το χαϊδεμένο παιδί των «Τεσσάρων Μεγάλων της Γουαδελούπης», αλλά προορίζεται να καταστεί ένας πάνοπλος αστακός, για να φυλάει (μαζί με το Ισραήλ) τα πετρέλαια της περιοχής και επιπλέον για ν' ασκεί αποτελεσματικότερα τους σωβινιστικούς της εκβιασμούς στην Ελλάδα και στην Κύπρο.

Και ιδού οι πρώτες εφαρμογές της προσαρμοσμένης στη «νέα πραγματικότητα» αμερικανοευρωπαϊκής πολιτικής: Η Τουρκία θα πάρει βοήθεια από την Ουάσιγκτον 550 εκατ. δολλ. και από τη Γερμανία του κ. Σμιτ άλλα 140. Η Ελλάδα, αν και πιστή «φίλη και σύμμαχος», μόνον 158..., λιγότερο και από το ένα τέταρτο! Παράλληλα, ολόκληρη η Δυτική οικονομία (του NATO και της Κοινής Αγοράς) βρίσκεται σε γενική κινητοποίηση για την ανόρθωση της «γείτονος». Βέβαια, οι καλοί μας «εταίροι» και συγγενείς της Δ. Ευρώπης ξέρουν πολύ καλά ότι τα οσαδήποτε (μιλάνε για οκτώ) δισεκατομμύρια του «δόγματος Κάρτερ» και του κονσόρτσιουμ δεν πρόκειται να βελτιώσουν την άθλια κατάσταση του τουρκικού λαού. Ζέρουν ότι θα πάνε στις τσέπες των πασάδων, των βιομηχάνων και των στρατηγών και από κει τα περισσότερα θα

διοχετευτούν στις ξένες τράπεζες (όπως το ίδιο έγινε και σε μας με το δόγμα Τρούμαν και το σχέδιο Μάρσαλ...).

Αλλά οι γενναιόδωροι τοκογλύφοι της «Ιεράς Συμμαχίας» δεν ενδιαφέρονται για τους λαούς. Ενδιαφέρονται για τους «πασάδες» των κατεστημένων, στους οποίους έχουν εμπιστευτεί την αστυνομική φύλαξη των λαών.

Αλλά, για να ξαναγυρίσουμε στο κύριο θέμα μας, αυτός ο πακτωλός των δισεκατομμυρίων, που θ' αρχίσει να ρέει προς την Τουρκία, έχει άμεση επίπτωση και στη δική μας ζωή. Γιατί η ανατροπή της εξοπλιστικής ισορροπίας, που ήδη έχει γονατίσει την ελληνική οικονομία, θα την υποχρεώσει – και σωστά – σε νέες πολεμικές παραγγελίες (τοις μετρητοίς...), άρα και σε νέες τρομακτικές αφαιμάξεις. Και ποιος θα κληθεί να φορτωθεί τις καινούργιες επιβαρύνσεις; Όχι, βέβαια, η ολιγαρχία του πλούτου, που είναι «σάρξ εκ της σαρκός» της ελληνικής Δεξιάς, αλλά ο εργαζόμενος λαός. Να, γιατί, λοιπόν, η ναυαγοσωστική για την Τουρκία χειρονομία των Κάρτερ, Σμίτ, Ζισκάρ και Κάλλαχαν βάλλει ευθέως και κατά του ελληνικού λαού.

Αλλά και σ' έναν άλλο τομέα είναι «παράλληλοι οι βίοι» των δυο κατεστημένων Ελλάδας και Τουρκίας. Καθημερινά ακούμε και διαβάζουμε ότι σε μεγάλες και μικρές πόλεις γίνονται αιματηρές συγκρούσεις με πολλούς νεκρούς και τραυματίες. Οι νεκροί του 1978 ξεπέρασαν τους χίλιους... Και η ανθρωποθυσία, παρά τους στρατιωτικούς νόμους, συνεχίζεται...

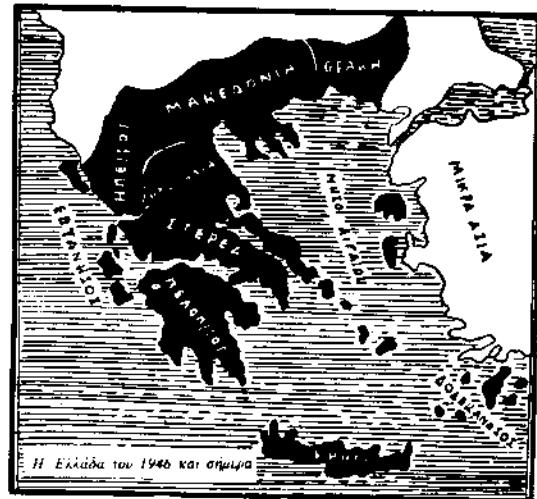
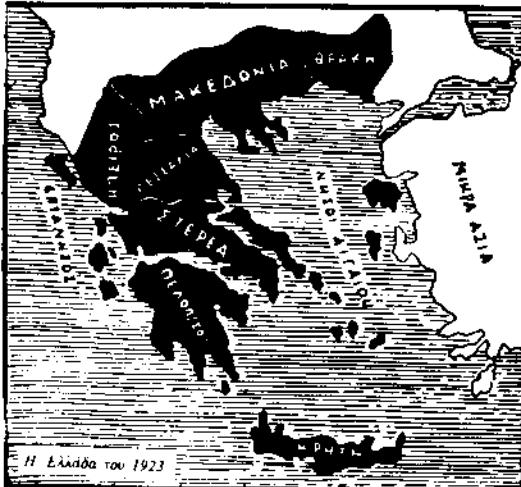
Εποδός των ελληνικοῦ στρατοῦ στά Ιωάννινα / Φωτογραφία Κ. Μεγαλοκονόμου

Τι ακριβώς συμβαίνει; Έτσι, στα καλά καθούμενα ένας λαός μισοπεινασμένος έχει ριχτεί με υστερική μανία στο... σπόρ της αλληλοεξόντωσης; Τα ελληνικά μέσα μαζικής «εινημερώσεως» (και εννοούμε τα δυο κανάλια της Τηλεόρασης και το Ραδιόφωνο, που όλα μαζί θα έπρεπε να λέγονται «Οπτικοηχητική Εφημερίς της Κυβερνήσεως») πιστά στην αποστολή τους να διαστρευλώνουν τα γεγονότα, μας «πληροφορούν» κάθε μέρα ότι το αίμα χύνεται σε «συγκρούσεις» εξτρεμιστών τρομοκρατών της Αριστεράς και της Δεξιάς... Επιδιώκεται, δηλαδή, να σχηματιστεί η παραπλανητική εντύπωση ότι «ταραχοποιά» στοιχεία των δυο «άκρων» συμπλέκονται και αλληλοσκοτώνονται, ίσως για... κτηματικές διαφορές ή για λόγους τιμής! Μ' αυτή τη μέθοδο – που την εφαρμόζουν και ξένα πρακτορεία – σκεπάζεται ο βαθύς πολιτικοκοινωνικός χαρακτήρας της ανθρωποσφαγής, που είναι η κατάλυση της (οποίας) σημερινής ψευτοδημοκρατίας και η συντριβή των προοδευτικών λαϊκών δυνάμεων, που θέτουν σε αμφισβήτηση τα εξοργιστικά υπέρπρονόμια της τουρκικής ολιγαρχίας και ζητούν να λυτρωθούν από την κηδεμονία των Αμερικανών και του NATO. Στην πραγματικότητα, δεν γίνονται συγκρούσεις. Εκείνο που γίνεται είναι ένα άγριο ανθρωποκυνήγι της

Αριστεράς από μισθωμένους δολοφόνους του παρακράτους, που έχει την προστασία του κράτους... (Δεν σας όμοιζει αυτό τίποτα;)

Με τήρηση των αναλογιών, η Τουρκία περνάει από μια φάση, που παρουσιάζει αρκετές αναλογίες με την κατάσταση στην Ελλάδα μετά τον τερματισμό το εμφυλίου πολέμου. Ένας μηχανισμός ανελέητα Δεξιός (εδώ δοσιλογικός, εκεί φασιστικός), με στρατό πρωτωριανής δομής («Το στρατό και τα μάτια σου...») και με Σώματα Ασφαλείας εκπαιδευμένα κατά το πρότυπο της περσικής Σαβάχ, λειτουργεί όλα αυτά τα χρόνια (σε μας κάπως ευπρεπισμένος στη βιτρίνα τα τελευταία χρόνια), εφαρμόζοντας το παραδοσιακό δόγμα: Οι Δεξιοί έχουν πάντα δίκιο. Οι Αριστεροί πάντα άδικο!

Και επειδή «συμπτωματικά» το ίδιο αυτό δόγμα εκπορεύεται από την ίδια υπερατλαντική Μέκκα και για μας και για την Τουρκία (βεβαιότατα και για την Περσία), το προοδευτικό τμήμα του τουρκικού λαού – με κεντρικό πυρήνα τα πανεπιστήμια αντιμετωπίζει εδώ και πολλά χρόνια έναν αμείλικτο εξοντωτικό διωγμό (είτε υπάρχει κυβέρνηση της Δεξιάς, ή των στρατηγών, είτε του... σοσιαλιστή Ετσεβίτι!). Δεν είναι, επομένως, οι καυημερινές σφαγές στην Τουρκία αποτέλεσμα συγκρούσεων «εξτρεμιστών των δυο άκρων». Είναι η οργανωμένη σταυροφορία του υπεράνω κυβερνήσεων κατεστημένου για την εξαφάνιση ανδρώπων και ιδεών, που απειλούν τα προνόμια του. (Στην Αμερική ένας καθηγητής πανεπιστημίου, μου διηγείτο φρικιαστικές σκηνές από τον αδυσώπητο πόλεμο κατά της τουρκικής Αριστεράς. Φοιτητές, φοιτήτριες και πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, μου έλεγε, μισοπεθαμένοι από τα βασανιστήρια, ρίχνονταν ομαδικά σε τεράστια ψυγεία κρέατος. (Μια βελτιωμένη έκδοση των φούρνων του Άουσβιτς...) Και τα κατεψυγμένα πτώματα τα πετούσαν στα προπύλαια για παραδειγματισμό των άλλων... Κι όταν τον ρώτησα, πως αυτά δεν είχαν γίνει γνωστά στον έξω κόσμο, πήρα την απάντηση: Η τουρκική Αριστερά είναι ακοργάνωτη. Εσείς, με την κωμικοτραγική δικτατορία της Χούντας, έχετε ξεσηκώσει όλη την υφήλιο. Βγάλατε σαράντα βιβλία σ' όλες τις γλώσσες. Οι Τούρκοι δεν έβγαλαν ούτε ένα. Ούτε μια εφημερίδα στο εξωτερικό. Κι έπειτα, εδώ και στην Δ. Ευρώπη είχε επιβληθεί από πάνω μια φοβερή συνωμοσία σιωπής...). Πρέπει ν' αναγνωρίσουμε ότι το καυεστώς των πασάδων έχει ξεπεράσει το δικό μας στον τομέαν της συνεργασίας (ακριβέστερα, της ταύτισης) κράτους και παρακράτους. Ασφαλώς, έχουμε κι εμείς τις «περγαμηνές» μας! Ο διοικητής της Γενικής Ασφαλείας Πολυχρονόπουλος (π.χ.) είχε οργανώσει, μαζί με το λήστραχο Καραδανάση (απλή συνωμοτία...) τη δολοφονική απόπειρα κατά του Ελευθέριου Βενιζέλου.

Κι όμως, όλα αυτά τα θεάρεστα της ελληνικής εθνικοφροσύνης ωχριούν μπροστά στο γεγονός ότι ο αρχηγός των φασιστικών συμμοριών, ο δήμιος του τουρκικού λαού, ο συνταγματάρχης Τουρκές, ήταν για πολλά χρόνια (ως πέρυσι) αντιπρόεδρος στις κυβερνήσεις Ντεμιρέλ! Μα τι θέλετε, λοιπόν; Η αστυνομία του Τουρκές να συλλαμβάνει τους φονιάδες οπαδούς του Τουρκές, που σκότωναν ακόμη και στελέχη του Ετσεβίτ;

Μ' αυτή την τρομερή λογική, οι φυλακές ήταν και είναι ασφυκτικά γεμάτες από τα όνματα του τουρκικού φασισμού, ενώ ποτέ δεν έτυχε να τιμωρηθεί ούτε ένας από τους μισθωμένους παρακρατικούς φονιάδες. Κι όταν κάποτε πιάστηκαν κατά λάθος μερικοί ακροδεξιοί, το «λάθος» επανορθώθηκε αμέσως. Ο διευθυντής των φυλακών τους άνοιξε τις πόρτες και τους «δραπέτευσε»!

Πολλοί Έλληνες – ακόμη και προοδευτικοί – πιστεύουν ότι οι Τούρκοι στο σύνολό τους είναι ένας λαός κληρονομικά βάρβαρος, με άγριες αρπακτικές διαθέσεις εναντίον μας. Αυτή η αντίληψη, προϊόν μακρόχρονης πλύσης εγκεφάλου με στόχο πότε τη Βουλγαρία και πότε την Τουρκία, ή και τις δυο χώρες, που καλλιεργεί ένα βαθύ μίσος ανάμεσα στους γειτονικούς λαούς (η ίδια και χειρότερη «διαφώτιση» γίνεται και στην Τουρκία), παραμορφώνει σκόπιμα την πραγματικότητα. Δεν υπάρχει μόνο η Τουρκία των πασάδων, των στρατηγών και του φασισμού, που τους ακολουθεί το πολυπληθέστερο (δυστυχώς) αλλά και το πιο πρωτόγονο, απίστευτα καυνστερημένο, τμήμα του λαού. Υπάρχει και η Τουρκία των ξυπνημένων συνειδήσεων, η Τουρκία του Ναζίμ Χικμέτ, που τα τραγούδια του μιλάνε με αγάπη και σπαρακτικό πόνο για τον ελληνικό λαό και για όλους τους λαούς. Υπάρχουν οι εκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές, δάσκαλοι, επιστήμονες, εργάτες, που, μαζί με τα εκατομμύρια των Κούρδων, προσφέρουν καυημερινά ολοκαυτώματα στον αγώνα για την αποτίναξη του ζυγού της διεφθαρμένης στρατοκρατίας και της αμερικανοκρατίας. Αυτός ο καινούργιος κόσμος της τουρκικής Αριστεράς έχει συνειδητοποιήσει ότι εχθρός του δεν είναι ο Ελληνισμός, αλλά το κατεστημένο της δικής του χώρας. Αυτός ο κόσμος αποδοκιμάζει έντονα την εισβολή στην Κύπρο, ζητάει μια τίμια συνεννόηση και συνεργασία των δυο λαών. Κι ακόμη, νιώθει εθνική ντροπή για τις βαρβαρότητες στην Κωνσταντινούπολη και Σμύρνη και για τις κτηνωδίες του Αττίλα.

Αυτή η διάκριση των δυο κόσμων της Τουρκίας μας επιτρέπει να βλέπουμε το τουρκικό πρόβλημα χωρίς παρωπίδες και χωρίς κληρονομημένα βιώματα.

Αυτό που μπορεί να βγει σα γενικό συμπέρασμα είναι ότι, ανάμεσα στους λαούς των δυο χωρών (όπως και ανάμεσα στους λαούς όλης της Γης) δεν υπάρχουν ούτε διαφορές, ούτε μίση. Αυτά είναι τεχνητές κατασκευές των

κατεστημένων, με την υψηλή καθοδήγηση του ιμπεριαλισμού και θεμελιώνονται πάνω στο αποικιοκρατικό δόγμα «διαιρεί και βασίλευε». Όμως, οι καρποί που βγάζουν αυτά τα κατασκευασμένα μίση είναι αίμα, δάκρυα, πόνος και δυστυχία, που μετουσιώνονται από τους ξένους κατασκευαστές σε πετρέλαιο και χρυσάφι, σε δύναμη και εξουσία.
Και η μόνη σωτηρία για να ξεφύγουμε από τον απαίσιο αυτό παγιδευτικό κλοιό είναι η συνειδησιακή αφύπνιση και η συνεννόηση των λαών.

Γιάννης Κατρής: Ο προδομένος λαός. Το χρονικό μιας πενταετίας (1975–1980). Τόμος Β'. Αθήνα, σ. 302–306.

9.8. Επανάληψη

Προθέσεις

Ποιες προθέσεις ξέρετε;

τόπος: προς, από...

χρόνος: για, από...

άλλες: μεταξύ...

Μετά από ποιες προθέσεις μπορεί να ακολουθήσει η γενική:

Συμπληρώστε.

1. Η συζήτηση έγινε _____ γλωσσολόγων και εκπαιδευτικών.
2. Όλες οι δουλειές _____ το γιαπί _____ το έτοιμο οικοδόμημα γίνανε _____ μια φίρμα.
3. Του δόσηκε ένα άλλο χαρτί _____ αυτό που ήθελε.
4. Τότε άρχισε ο πόλεμος _____ της Περσίας.
5. Η διαμάχη _____ τους μωαμεθανούς και τους χριστιανούς κράτησε μέχρι σήμερα.

Μεταφράστε.

1. Γράφει για μένα.
2. Δεν καταλήγουν σε καμιά απόφαση.
3. Ο νόμος εκπορεύεται από τους συνταγματάρχες.
4. Οι σκοποί της συνωμοσίας συνειδητοποιήθηκαν από τύχη.
5. Δουλεύει ως πράκτορας στη ΣΙΑ.

Επίθετα

Ποιες κλίσεις επιθέτων ξέρετε;

-ος, -η, -ο: καλός, καλή, καλό / -ος, -α, -ο:

Ποια ανώμαλα επίθετα ξέρετε;

Συμπληρώστε.

1. Τα _____ χρόνια στη φυλακή, η _____ δουλειά ήταν πάρα _____ (πολύς) γι' αυτόν.
2. Αγαπά το θάύμα των _____ (πράσινος) δέντρων και του _____ (γκρι) ουρανού.
3. Δουλεύαμε _____ (επιμελής) για να προετοιμάσουμε τη _____ (διεθνής) συγκέντρωση.
4. Είναι _____ (μεγάλος) από την αδελφή της αλλά _____ (μικρός) από μένα.
5. Οι αδελφοί ήταν οι _____ (άτακτος) και _____ (κουτός) από όλους αλλά οι _____ (καλός) στον ποδόσφαιρο.

Μεταφράστε.

das fette Fleisch

---

die breite Straße

---

die schweren Maschinen

---

die leichten Pakete

---

die breiten Wege

---

*Μεταφράστε και βάλτε από το πληθυντικό στον ενικό και αντίστροφα.
το καπνισμένο δωμάτιο
η ανυπολόγιστη εξέλιξη
η κινημένη θάλασσα
ο γελασμένος βιομήχανος
το σβησμένο φως*

Σχηματίστε προτάσεις.

ο κηδεμόνας του ήταν	αγριομάλλης
οι γονείς έγιναν	αρρωστιάρης
η απάντηση ήταν	στραβοπόδης
η απάντηση ήταν	μεροκαματιάρης
	ευπρεπής
	ειλικρινής

Να βρείτε το ρήμα με τη βοήθεια του λεξικού.

- κατασκευασμένος _____
εκφρασμένος _____
αγριεμένος _____
μαλωμένος _____
διεφθαρμένος _____

Να βρείτε την παθητική μετοχή και να σχηματίστε μια έκφραση.

αγριοματιάζω / ο ξένος

τονίζω / η ερώτηση

ξεχειλίζω / η λεκάνη

παραγγέλνω / τα προϊόντα

αφανίζω / η υπόσταση

Μεταφράστε.

οι επιτυχόντες φοιτητές

η σπουδάζουσα νεολαία

οι επιστρέφοντες εργάτες

οι υπάρχουσες αδικίες

τα αποτελούντα κράτη

Ουσιαστικά

Συμπληρώστε.

1. Στη φίρμα απασχολήθηκαν δύο _____ (ο χασάπης) και
ένας _____ (ο φούρναρης).
2. Το μεροκάματο _____ (ο ψαράς) δεν ανέβηκε εδώ και χρόνια.
3. Όλες οι _____ (η γλωσσού) και οι _____
(η καφετζού) του χωριού συγκεντρώνονταν στο σπίτι _____
(η γιαγιά μου).
4. Η ανεργία στους _____ (ο σκαφτιάς) και _____
(ο ψαράς) όλο και μεγαλώνει.
5. Όταν είδα τους _____ (ο μεζές) και τα άλλα νόστιμα αραία
φαγητά στους _____ (ο τεντζερές) μ' έπιασε μεγάλη πείνα.

Μεταφράστε.

- ο σύνδεσμος των κρατών _____
 το θέμα της Κύπρου _____
 οι ζημιές δασών _____
 οι διάλεκτοι της Γερμανίας _____
 τα χρέη των πελατών _____

Βάλτε από τον ενικό στον πληθυντικό αριθμό ή αντίστροφα.

- οι φορείς της συνωμοσίας
 ο γραμματέας του συνδικάτου
 ο συγγραφέας του βιβλίου
 η δουλειά στον τομέα
 η γραμματέας του διοικητή

Σχηματίστε προτάσεις.

ξεχάστηκε

ΤΟ ΦΑΝΗΕΝ
ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ
ΤΟ ΜΗΔΕΝ

εξετάστηκε

ΤΟ ΠΑΝ
ΤΟ ΑΡΧΑΪΟ ΔÓΡΥ
ΤΟ ΟΞΥ

Να βρείτε το σωστό άρθρο.

- κρέας
 — φως
 — δάσος

Σπρωτηγός Μακρυγιάννης

9.9. Το διπλό βιβλίο (Απόσπασμα)

...Μπαίνω στ' ασανσέρι μου, ξανανεβαίνω στο τέταρτο, κάνω ν' ανοίξω την πόρτα και -νά το, ο Τούρκος. Είναι τος κιόλας εκεί με τα κιβώτια που πάνε για τα εργοστάσια, φορτωμένα στο δικό του το καρότσι. Είναι λίγο μεγαλύτερος από μένα στα χρόνια - και θα μπορούσε βέβαια να 'χει καμιάν ανατολίτικη φάτσα, μουστάκες από το Καρά-μεμετιστάν - και δεν έχει τίποτα απ' αυτά. Μονάχα μια λύπη στο πρόσωπο. Κ' έχει και μια μέγαλη πετσέτα για να σκουπίζει το σβέρκο του - ίδρωνε πολύ. Χαμηλώνω τη φωνή

μου, μη τυχόν και ταράξω την ιερή ησυχία που βασιλεύει και στο δικό μας το πάτωμα.

— Μποχ υστέρσιν; Μποκού γιε, του λέω με τα ωραία μου τούρκικα, τις βρισιές που μας μάθαινε ο Μάστορας στο ξυλάδικο του Βόλου.

— Εσύ να τα φας τα σκατά, μου λέει και κείνος ρομέικα — δεν ξέρω που το μαθε και το λέει.

— Σεν γιε μποκού, του λέω. Αβρά ητουντού σικιγιέμ.

Μου βρίζει κι αυτός ρομέικα την καπμένη τη μάνα μου και χωρίζουμε.

— Χαμάλμπας, του λέω, κιοπέκ ογλού, εσιέκ ογλού, κερατότουρκε που μας πήρατε την Πόλη και την Αγιά Σοφιά — την Κύπρο δεν την είχαν κόμη παρμένη.

— Εσύ να τα τρως τα σκατά, γκιασούρ μπεζεβένγκ, εντώ να ψοφίζεις.

Κατεβαίνει φορτωμένος αυτός, τραβάω και εγώ ξεφόρτωτος στο διάδρομο, να πάω πάλι στο τμήμα — και γυρίζουμε έτσι πίσω και μπρός, απάνω και κάτω, ξεφτίδια παραδαρμένα, της μεγάλης τουρκικής αυτοκρατορίας εκείνος, της αιωνίας Ελλάδος εγώ, που μας τη λέγανε στο σχολείο.

Τους τα λέω ένα βράδι στο ελληνικό καφενείο, πως τα περιούμε μ' αυτόν τον Τούρκο — γελάνε.

— Η προλεταριακή αλληλεγγύη, αποφαίνεται ο Γιαννόπουλος και κουνάει βαθυστόχαστα το κεφάλι του.

— Μη τα βρωμίζεις όλα με τη βλακεία σου, του λέει τότες ο Σκουρογιάνης. Στέγνωσες, ρε κακομοίρη, γέλα και λίγο — αστεία μας λέει, μωρέ...

Ο Σκουρογιάνης είναι απ' τους παλιούς εδώ. Δεκαπέντε χρόνια συνέχεια. Οι φιλόσοφοί μας θα τον δέρνανε, έτσι που τους αποπαίρνει — κωλόπαιδα, τσογλάνια, μη μιλάς εσύ — τι έχει μαζί τους, εμάς δεν ξέρει να μας το πει — αυτοί του φοβούνται. Φουσκώνει τα μάγουλά του και τότε το ξέρουν, δεν έχει αστεία με το Ντομπρίνοβον. Εμένα είναι φίλος μου.

Ο Μεχμέτ Αλήγιαν, ο Μαμούλης

Ο Γιαννόπουλος

Ο Ιωάννης Καζαντζής

Στις δέκα έχει μια μικρή παύση — ένα τέταρτο. Οι κορδέλες σταματούνε. Μέσα στα τμήματα, με τα ροκανίδια, τα πλαστικά, τα σανίδια, και τα λοιπά, δεν επιτρέπεται — Ράουχεν φερμπότεν —έρχονται τώρα σε μας, εδώ στο διάδρομο να καπνίσουν ένα τσιγάρο. Ο Μύλλερ, ο μαντράχαλος, αυτοί δεν έρχονται. Κ' η ξανθή δεν έρχεται — θα βιάζεται πάλι. Εγώ κι ο Τούρκος καθόμαστε στα καρότσια μας, αυτός σκουπίζει συνέχεια το σβέρκο του. Τους κάνουμε τόπο, μερικοί κάθονται δίπλα μας. Οι άλλοι γυρίζουνε πάνω και κάτω, είναι σίγουρα αυτοί που δουλεύουνε καθιστοί — να ξεμουδιάσουνε λίγο. Η μικρή Σπανιόλα καπνίζει συνέχεια και δυο και τρία τσιγάρα, το 'να πάνω στ' άλλο μέσα στο τέταρτο. Αυτή τη βλέπω και τις άλλες ώρες στο διάδρομο, όλο ξεπορτίζει για να καπνίσει. Το ξέρει πως είμαι Ρομιός,

έρχεται δίπλα μου, όπως πάω με το καρότσι μου, τρέχει πίσω μου σαν ένα γυψτάκι που ζητιανιεύει, κάτι μου λέει. Δεν ξέρω τίποτα από τη γλώσσα τους μα καταλαβαίνω – μου λέει πως δεν μπορεί, δεν μπορεί. Εδώ τώρα δε λέει τίποτα – τι να πούμε; Ούτε ξερόμαστε. Να κανονίσουμε μεταξύ μας δεν έχουμε τίποτα, όλα τα κανονίζουν οι νόρμες – σωπαίνουμε.

Το τέταρτο πέρασε, οι κορδέλες μέσα ξανάρχισαν να περπατούνε – φεύγουν όλοι. Σηκωνόμαστε και μεις. Στο διάδρομο δεν ακούγεται τίποτα πάλι. Μονάχα στην άλλη την άκρη του, κοντά στα δυο τα τμήματα, άμα φτάσεις εκεί θα τ' ακούσεις τα σφυριά των μαραγκών πως χτυπούνε μέσα τα μικρά καρφιά στα μαλακά σανίδια των κασονιών.

Τάκα-τάκα – τίποτ' άλλο...

Δημήτρη Χατζή: Το διπλό βιβλίο. Αθήνα 1977, σ. 24-27 (Απόσπασμα).

9.10. Επανάληψη ρημάτων

Συμπληρώστε με μέλλοντα ή αόριστο.

1. Θα _____ (γλεντάω) απόψε άμα θα _____ (νικώ) η ομάδα μας.
2. Οι τενεκέδες που _____ (κυλάω) από το φορτηγό _____ (βρωμάω) όλη την περιοχή με πετρέλαιο.
3. _____ (ζω) φτωχά μέχρι που πετύχαμε στο λαχείο.
4. Ο καινούργιος νόμος _____ (στερώ) πολλά δικαιώματα των αλλοδαπών.
5. Το αφεντικό μας μας _____ (επαινώ) πρώτα και μετά μας _____ (πετάω) έξω.

Σχηματίστε προτάσεις με συντελεσμένο μέλλοντα.

Μέχρι τον Οκτώβριο	πάλι βλασταίνω τα χόρτα ανθίζω οι μενεξέδες καρποφορώ οι καρυδιές
Μέχρι αύριο	γράφω η αίτηση βαστάω τα βιβλία απαντάω τις ερωτήσεις

Σχηματίστε προτάσεις με παρακείμενο.

αγριοματιάζουν	γιατί	βλαστημούν ολοένα
μανταλώνω την πόρτα	γιατί	φοβάμαι
στάζει το νερό	γιατί	δε διορθώνουν τη λεκάνη
κουνάει το κεφάλι	γιατί	δεν καταλαβαίνει τίποτα
πέφτει	γιατί	κάποιος πετάει μπανανόφλουδες στο δρόμο
μουγκρίζω	γιατί	θυμώνω πολύ

Συμπληρώστε με υποθετικό.

1. Αν δεν _____ (δουλεύω) δε θα _____ (κολλώ) αυτήν την αρρώστια.
2. Θα _____ (έχω) την ευγένεια να παραγγείλετε τώρα.
3. Αν θα _____ (κάνω) μια εξαίρεση θα _____ (είναι) καλυτέρα.
4. Αν θα _____ (μαζεύω) αρκετά ξύλα θα _____ (ανάβω) μια μεγάλη φωτιά.
5. Αν θα _____ (καταλαβαίνω) την ύλη θα _____ (μπορώ) να πας στην πισίνα.

Σχηματίστε προτάσεις με υπερσυντέλικο.

παραμονεύουν το θεριό	για να	το σκοτώνουν
γυαλίζω το αυτοκίνητό μου	για να	το καμαρώνουν
ζυγίζεις το παιδί	για να	βλέπω το βάρος του
παλεύετε	για να	κερδίζουν
κρατώ το σκυλί	για να	δεν φύγει
του δίνει την γροθιά	για να	έχει την ησυχία του

Συμπληρώστε με τύπους του ενεστώτα.

1. Η δήλωση αυτή _____ (συζητάω) από όλους τους κύκλους.
2. Η αστυνομία _____ (ειδοποιώ) γρήγορα.
3. Να μην _____ (κυλάω) στο χώμα.
4. Το συμβούλιο _____ (αποτελώ) από εργοδότες.
5. Ένα μεγάλο κέρδος _____ (χρησιμοποιώ) για να _____ (πληρώνω) τα χρέη του από πέρυσι.

Σχηματίστε προτάσεις στον παρατατικό.

ο ποιητής

επαινώ
αντιγράφομαι
υποτιμάω
αγριοματιάζομαι
παφατηρούμαι

Σχηματίστε προτάσεις στον αόριστο.

η υπάλληλος

θυμάμαι
ξαφνιάζω
προτιμάω

ο θείος της

ξεσπιτώνω
εγκαταλείπω
κοροϊδεύω

η γραμματική

διευκολύνω
γράψω
εξηγώ

τα καρπούζια

κόβω
πουλώ
εξετάζω

Μεταφράστε.

Wirf das weg!

Sprich die Wahrheit!

Hilf mir!

Liebt das Grüne!

Dreh dich um!

Stürz dich auf ihn!

Häng deinen Mantel auf!

Denk nach!

Bestell das!

Brüll nicht immer!

Σχηματίστε εκφράσεις.

αναμιγνύω τα οξέα
ψτιάχνω μια πρόταση
αφανίζω το μαγαζί¹
στουμπώνει τη σόμπα
φωνάζω την απάντηση

9.11. Λεξιλογικές ασκήσεις

Ιδιωματισμοί και παροιμίες Redewendungen und Sprichwörter

Μεταφράστε με το λεξικό.

είναι

δώρο ἀδωρο
αέρας κοπανιστός
το βάσανό μου

βάζω

τα δυνατά μου
κατά μέρος
το κεφάλι μου

σπάζει

το κεφάλι του
πλάκα
ο πάγος

τα βγάζω

όλα στη φόρα
πέρα
τα γράμματα

τα

βάζω με κάποιον
φέρνω βόλτα
κάνω όλα θάλασσα

Ποια είναι η σωστή σημασία;

άδειασέ μου τη γωνιά
του κόβω τον αέρα
ψτύνω αίμα γι' αυτό
ψτάνω στ' άκρα
δεν αξίζει τον κόπο
άρες μάρες κουκουνάρες
είμαι όλος αυτιά
η φτώχεια θέλει καλοπέραση
για καλό και για κακό
κοντός ψαλμός αλληλούια

vorsichtshalber
sich halb umbringen
es lohnt sich nicht
kurz und bündig
vornehm geht die Welt zugrunde
ganz Ohr sein
laß mich in Ruhe
dummes Zeug
bis zum Äußersten gehen
jemanden zurecht weisen

Να μεταφράστε.

Δε μπορώ να το χωνέψω, γιατί ...
Ich kann nicht begreifen warum ...

τον έχω στο μάτι

μας έψησε το ψάρι στα χείλη

μπήκε στο χορό

βγαίνει λάδι

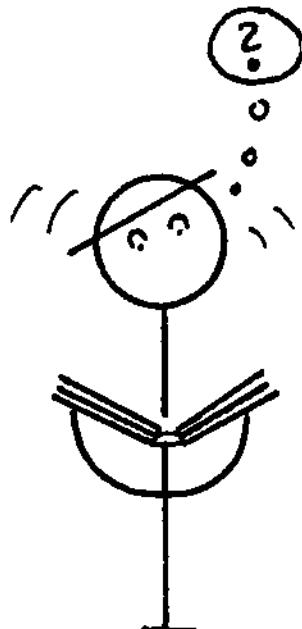
το νερό μου ψτάνει ως το λατμό

κάνει το δάσκαλο

δεν τα λέει έξω απ' τα δόντια

δεν πάει κατά διαβόλου

έγινε λαγός

Ποια είναι η σημασία.

ΕΚ ΠΕΤΡΑΣ

aus Erranrun

ΕΞ ΌΨΕΩΣ

_____

ΕΝ ΤΑΞΕΙ

_____

ΕΝ ΠΑΣΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ

_____

ΕΝ ΜΕΡΕΙ

_____

ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ

_____

ΕΝ ΟΛΙΓΟΙΣ

_____

Μ' Έφραγε

_____

ΣΑ ΜΥΓΑ ΣΤΟ ΓΆΛΑ

_____

Μεταφράστε.

1. Κύλησε ο τέντζερης και βρήκε το καπάκι.

_____

2. Του χάριζαν γαϊδούρι, κι αυτός το κοίταξε στα δόντια.

_____

3. Ένας κούκος δε φέρνει την άνοιξη.

_____

4. Μαζί με τα ξερά καίγονται και τα χλωρά.

_____

5. Νηστικό αρκούδι δε χορεύει.

---

6. Όποιος δεν παινεύει το σπίτι του πέφτει και τον πλακώνει.

---

7. Καθαρός ουρανός αστραπές δε φοβάται.

---

8. Η σκύλα από τη βιάση της γεννά στραβά κουτάβια.

---

9. Όποιος ανακατώνεται με τα πίτουρα των τρώνε οι κότες.

---

10. Ο κόσμος ποντίζεται κι η γριά χτενίζεται.

Ο Ταμάρ έψυγε

Χαλασμός Κυρίου
έγινε προχθές
σ' όλη την μπυραρία.
Ο Ταμάρ, ο φίλος μας
έψευγε για πάντα,
πήγαινε πίσω στην Τουρκία.

Μας κέρασε και μπύρα και ρακί
και μας αγκάλιασε όλους
Τούρκους, Έλληνες και Γερμανούς...
χωρίς καμιάν εξαίρεση,
έναν έναν μας αποχαιρετούσε.

— Γεια σας αδέρφια, έλεγε,
Meine Brüder, Brüder!...
Alle meine Brüder!...
ψεύγω,
πάω στην πατρίδα μου!...

— Για πάντα;
— Ναι, για πάντα.
Σας προσκαλώ στο σπίτι μου.
Να κι η διεύθυνσή μου.
Για σας η θύρα μου

δε ότα 'ναι ποτέ μισάνοιχτη,
αλλά ορθάνοιχτη να μπείτε.
Να 'ρθείτε
να τα πούμε,
να φάμε και να πιούμε.
Αντίο, meine Brüder,
αδέρφια μου,
auf Wiedersehen ... αντίο.

Κι έτσι μας έφυγε ο Ταμάρ...

— Καλό ταξίδι, αδερφέ Ταμάρ.
Για πάντα θα υμόμαστε
τα ολάνοιχτα ψυλλοκάρδια σου
και τα σταράτα λόγια.
Καλό ταξίδι στο καλό,
και να σε λησμονήσουμε
κανόλου δεν το μπορούμε!

Και στα δικά μας

Με ρώτησε η γυναίκα μου
το μεσημέρι
γιατί δεν έτρωγα.
— Ο Ταμάρ μάς έφυγε, της είπα.
— Ο Τούρκος;
— Ναι, ο Τούρκος.
— Ήταν καλός άνθρωπος, μου είπε.
Καλή του πατρίδα,
στο καλό ...
και στα δικά μας.

— Αμήν, συνέχισα.
Βάλε να πιούμε,
για να ευχηθούμε
και στα δικά μας ...

Σπύρος Ν. Σωτηρίου
Κρέφελντ στις 14-2-87

